

Ügyszoba Országut Kunewalder ház
Lukács és társ. nyomdájában. Egyedül
itt fogadtatnak-el az előfizetések is.

Előfizetés.

Pesten.
Félévre helyben . . . 6 ft. pp.
Negyed évre 3 ft. pp.
Egy hónapra 1 ft. pp.

Felelős szerkesztő: **Lauka
Gusztáv.**

Vidéken előfizethetni minden postahivatalnál.

Előfizetés.

Vidéken.
Három hónap vidékre 3 ft. 24 kr.
Hat hónap 6 ft. 48 kr.
Egy év 13 ft. 36 kr.

**Kiadó
Lukács László.**

(D O N G Ó.)**N é g y e s I ó h e r e.****Első levél.****Uj excellenciás ur.**

„Te meg öszre vesztél neki
Drágalátos kutyatej?
Most virítasz, a mikor már
A virágnak hulni kell?“

„Hja! de ha más is virágnak,
Az ördög se néz reám,
Igy pedig ki megszajogjon,
Majd akad bolond talán!“

Második levél.**Pecsovics vadász.**

Csóka szállt a kenderföldre,
S kivájkálta a magot;
Ne bánts! a kender neked még
Tehet jó szolgálatot.

Nyers ficzkó lőtt a csókára
Lődd meg ösém ha lehet!
Neked még a csóka egyszer
Rosz szolgálatot tehet!

Harmadik levél.**Régi dolog.**

Csak soh sem hall jót az ember!
Azt mondják imitt amott:
Hogy ezentul már vehetnek
Feleséget a papok;

Feleséget? ez nem ujság
Mit csudálni kellene;
Hanem hogy tán már ezentul,
Meg is esküsznek vele.

Negyedik levél.**Egy valóságos magyar gróf.**

Bécsben szültk a világra,
Párizsban növelkedett;
Londonbul nősült, a guta
Nápolyban ütötte meg.

S hazájának semmi sem jut?
Ah dehogy nem! — majd haza
Hozzák méltóságos bélt
Mellyet e föld hizlala.

Tompa.*

Egy falusi káplán emléklapjai.**III.**

Szép tiszta gyönyörű napon felszenteltek.
Anyám már ekkor közömbösen vette a dolgot,
atyám rendkívül örült, egy piros leányka
pedig — valami Nina nevü — igen nagyon sirt.

Szegény bohó Ninus, ő azt gondolta, hogy
felszentelt papnak nem lehet komolyan szeretni.
Érzékenyen kértem fel püspökömet, hogy
bár minöhöz, csak részeges plébánushoz ne
tegyen, — két hónapig kellett a püspöki íróterem-
ben működnöm, míg kérésemhez méltó helyet
kaphaték, két egész hónapig nem akadt apertura.

Neki busult kedéllyel hagytam oda a várost.
Tudja isten! noha örültem, hogy a clericatusból
megszabadulva, félig meddig auf eigene Faust fo-
gok élhetni falun, de mégis igen sok szép és
vastag emlékeket hagytam a falun, ez borzasz-
tón fájt.

*) Tompa barátunk szives ígérését birjuk, mely szerint
lapunkba többször adand illy tartalom és humor gaz-
dag költeményeket.

Megérkeztem a számomra rendelt faluba
A falu meglehetősen rongyos volt, de sok ura-
ság, és szép nép lakta. Esteli 8 órakor érkezvén
meg, az nap csak főnökömmel, és orgonistákkal
ismerkedém meg.

Főnököm lehetett mintegy 56 éves, nagy
magos erős tót Szepesből. Mulatságosan beszélt
magyarul, piros volt mint a czékla, elől kopasz,
nagyhasú, piszeorrú igen tudományos, spino-
sista. Megivott naponként miként mosolyogva el-
beszélte 5 iczeze 35-iki ó bort, de azért nem
volt részeg. Mint spinosista gyakran állította,
hogy okos embernek — jobban civilisált ember-
nek nincs lelkiismeret furdalása.

Az orgonista jellemét az napon lehetetlen
volt kiismernem, miután nem volt normalis álla-
potban. Mintegy órával, látogatásom — előtt, rend-
kívül elpáholta feleségét, s ezen tette utánni bu-
jában holtrészeggé itta magát.

Másnap reggel ismerkedő visitákat csap-
tam, legelőször is a lányos házakat látogattam
meg, annyit minden dicsekvés nélkül megjegyez-
hetek, hogy különösen a mamák mindenhol mo-
solyogtak reám. Erős, egészséges, corpulent 25
éves fiatalocska valék.

Legnagyobb furorét a számtartó-
nénál arattam, az több negyed óráig magánál ma-
rasztalt, levezetett a keribe, ott megmutogatott
egyet mást, mikben én nagy örömet találtam,
végre ellátott mindennemü gyümölcsfajokkal, jó
borocskával, s azon szives meghívással: látogat-
nám meg gyakrabban.

Oda haza hallottam aztán az orgonistától,
hogy a számtartóné mindég nagy patronája volt
a káplánoknak.

Jó emberek hamar ösmerkednek, egy hét
alatt az egész faluban úgy ösmertek mint a ros-
zpénzt.

Főnököm kosztja irtóztató ros volt, a sza-
kácsné clannyira szekánt, miként számtalanszor
minden lélekéberségemet össze kellett szednem,
hogy hotránnyt ne csináljak.

Nem tudom miféle viszonyban állhatott főnökömmel, hanem annyi igaz, hogy én abszolúte nem bírtam neki imponálni.

Soha se volt több négy tál ételnél se négy tálból a leves Zuspeis, és Mehlspeis ehetetlen. A kávé oly gyenge mint a szilvalé. Ha kérdőre vonaték a szakácsné, miért nem ad valamivel erősebb kávé, nagy gorombán azt felelte most is nagyon tüzesek a papok.

A számtartóné meg egy solid faerbli compánia tartották bennem a lelket, különben ezen rongyos faluban kétségbe kellett volna esnem. Ebédre gyakorta meghívott egyik vagy másik urodalmi tiszt, s ilyenkor rendszeren berugtam, s berugva mégis meglátogattam a jólelkű számtartónét.

Főnököm igen igen ritkán volt oda haza, rendszeren egész nap vadászott, ha vendégei voltak, akkor 12 órától, délutáni 5 óráig ültünk az asztalnál, s ez hetenkint rendszeren kétszer háromszor megtörtént.

Gyóntatni, temetni én jártam, hanem az accidentiát azért az öreg ur dugta zsebre, nekem egyszer mindenkorra egy szörnyű ezüst órá ajándékozván.

Meg kell vallanom, főnököm talpig becsületes ember volt, ő keveset gondolt másokkal, tehetett kiki a mit akart, ő ledarálta miséjét, praedicált egy hónapban egyszer, s keresztényi egyetértésben élt az egész faluval.

A püspök ugyan többször deficienciába akarta vitetni, de az illető civilis főnökök mindannyiszor bizonyítványokkal állottak elő, hogy plébánusok a legbecsületesebb ember. Illetén információk nyomán kanonokságot emlegetett a püspök, mert többektől hallotta, hogy az öreg ur mégis csak közbotrány plébánosnak, de a kanonokságot meg az öreg úr nem fogadta el.

En fenséges napokat élveztem e rongyos faluban, különösen jól mulattam a számtartóné fia keresztelőjén. Ur isten! volt evés ivás és faerbli!

Káplánságom első éveiben is kezdettem már általlátni, hogy atyámnak tökéletes igaza volt, mondván: miszerint a papi statusnál nyugodalmasabb, és kevesebb munkával, és több kényelemmel járó nem létezik. Annyi igaz, hogy könnyebben senki nem érdemli a mindennapi kenyeret.

S magam magamnak titokban azt is megvallhatom, hogy illetén rendszer mellett mint a mostani, mihasznább embere nincs az istennek mint egy pap.

Ördögszekér.

N a g y I g n á c z h o z.
Összepingáltál sok képet,
Idomtalan, rutát, szépet,
Festél emberi arcokat,
Festél barmot, és majmokat,

Lerajzoltál poklot, mennyet,
Philomelát, ökörszemet,
Agárt, kuvaszt, pudlikutyát,
Az agtelki barlang jukát.
Spanyol caractert, puskaport,
Snidlinget, káposztát, kaport,
Codringtont, Vellingtont. Köpenyt
Forgattál, nem nézted mi szent.
Neki mentél fünek, fának,
A természetnek magának.
S ha nem volt már eredeti,
A svábságot raboltad ki.
S mind ezt minthogy jónak hitted,
Egy könyvkiadóhoz vitted,
S az mert szinte jónak hitte,
Kifizette, nyomni vitte,
Metszetelt rá cifra lapot,
Mellyen a közönség kapott,
S vette, vette, addig vette,
Mig hogy mit vesz észre vette.*

— Egy pajkos fiu, ma reggel több keményített alsó szoknyákat vitt egy hosszú rudra kötve az egyetemi utcán fennhangon kiáltva: Angeschaut! die Fahne der pesther national Garde.

— Legnevezetesebb, hogy Bernát Józsi annyira radícalissá fajult, hogyha így folytatja az egész baloldalt sprengolja, Mindenható ur isten! már b. Eötvös Josefet merete szorítani.

Kuriosus, hogy a Csikizmus még lábra nem kapott.

— A nemzeti Museumban eddigelő 40 tudomány fog tanítani. A sikernek előre örvendünk! = O

— Mosonmegye 6, mond: hat önkénytest küldött. Kedves mosoniak! ha hatalmamban állana, argentum tonanst gyűtanék alátok.

— Valaki azt a malitiosus viczet csinálta, hogy a duna partján ujonnan keletkező bódé, a főrendek számára épül.

— Az osztályok a tagok rendetlen megjelenése miatt számtalanszor össze sem ülhetnek. Talán kevés napidíjnak az 5 ft. pp.

— Posta egykoron a pestmegyei gyűlésen egy új eszmét ajánlott de máj napig elő nem adta. Felkérjük Posta urat teljesítse ígését. igen nagy hasznát vesszük a Charivariban.

—Valami Klapotsek nevű magyar ember azt hiszi hogy a republica tavasszal vettetés el, tavaszi vetés, és így csak ősszel fog virágozni, és megérni.

— Senegambiában egyetlen kormány sem független. Senegambiában bárminő rangú gazembert fel lehet akasztani.

— Americában is fellázadt egy kerület. Már világos hogy magnetismus dolgozik.

*) E verset többek kivánatára közöljük, kijött ugyan már az 1847 Dongóban de az elkoboztatván, a közönség előtt ismeretlen.

— Ki a magyar tábor szemlére veszi Szeged alatt, kénytelen elmosolyodni. Bajos elhatározni, nem holmi apró mamelukok tanyáznak-e a mezőségen. A fiuk mind pörén ugrádoznak, öltönyeikből sátrakat készítenek, a forró nap izzó sugárai ellen. — A ráczok meg úgy hevernek a sánczok közti ingoványba, mint a sertések.

— Anglia eddig csak mosolyogta az europai mozgalmakat, de bezzeg kirohant Irland, s a phlegmaticus táblabirák oldalait is puskázzák. Persze hogy magnetismus az egész, nem is lehet máskép.

Characteristica.

A miről különbféle nemzetbelit meg lehet ismereni, különbféle körülmények között

1. Korcsmában.

Ha légy esik italába —

A francia illedelmesen adja vissza, és mást kér,
Az angol pohara be van fődve, abba nem esik légy.

A magyar poharastól csapja a földhöz, — fizet de nem iszik.

Az olasz csinosan kivesszi a legyet, s a miért fizet azt meg is issza.

A német nem veszi ki a legyet, nem is kér mást, de vigyázva iszik, hogy utoljára csak a légy maradjon a pohár fenekén.

A rácz itt is disznó — megissza legyestül.

2. Társaskocsiba léptekor.

Az angol semmit se szól, ha a lábára taposott.

Az olasz előbb rátapos, aztán kér bocsánatot.
A német előbb bocsánatot kér, azután tapos rá.

Francia nem tapos a más ember lábára, de ha az övére tapostok, megelőz; ő kér bocsánatot.

A magyar se előtte se utánna nem kér bocsánatot, de állva marad a más ember lábán, megvakarja fejét s fölkiált: „Ejnye bizony! ugye most az ur lábára hágtam?”

A rácz itt is Zsivány, azonkívül hogy ösztetapost még le is szíd, a mért az ő patkós sarka alá teszed a lábod.

3. Akasztófán.

Ugyan azon akasztófán —

A francia udvariasan, az akasztófa alatt sétálóokra coquettiroz.

A német hívően emeli égre szemét.

A magyar büszkén sarkantyujára néz.

Az angol aristocraticus modorában hátat fordít a társaságnak behunyja szemét és morfondiroz.

A rácz itt is tolvaj, a nép zsebébe kukucskál, ha tán lophatna valamit! —

.asboD

A' nemzetestének ez a' kettő legfájlóbb, sőt egyetlen erőnyújtó
elédele ! ha e' kettőt befalta e' drága madár, - feltjük hogy ő tulságossan
meghíznék, mi pedig okvetlen kiszárodnánk ; azért rántsuk ki még
lehet mindent felemisztő gyomrábul.

Bernát Gáspár Rakét Scintillához.

Imádlak szíved császárnője.

Hogy ne imádnálak, midőn szerelmem virágkertében te vagy a legszebb rózsabimbó.

Érzelmim tavaszának te vagy első fülmiléje.

Miért titkolod szárnyaidat? . . hiszen te angyalnak születél.

Rabszolgád vagyok.

Tudod-e mi az: szabad korban, szabad házában rabszolgának lenni? . .

És én mégis az vagyok, . . szellemed és szépséged rabszolgája.

Mióta ismerlek, és tűszemeid lángra gyújták alvó szenvedélyemet, keblem egy virágdus örömliget . . arcod égi sugárzatát látom a virágcsák illatfelhőjében; . . ékes szavad költészetét hallom a madárcsák ábrándhymnusaiban!

Oh Scintilla! . . ha tudnád mint szeretek, . . s mégis milly boldogtalan vagyok.

Igen is boldogtalan, mert szellemed tulvilági természetét ugyan bőven forgathatom emlékem és sohajaim csigagépezetén: . . hanem földi complexiód tündér figuráját, fájdalom! igen igen távol mezőkről, és igen igen unalmas tulkalvinista modorban ölelhetem.

Ha lelked nemesb részét önállássá emeled, ha a földi rabszokások zsarnokuralmát mellőzni erélyes löl . . . úgy hiszem, hogy lelke szentek szentéig emelkedél! . . . valamint azt is hiszem és vallom, hogy szenvedéseimet megérted, és azok fölé tulajdon piczinyke kacsoid szerkesztendik a válaszfeliratok legkedvesbikét.

Ötletgyárnokommal rég az ideje, hogy ezended soraim miképpen gyaloglása felől konferenciázom.

Oh mert könnyebben kiűthet Debreczen országban a Communismus revolutioja, mint sem általam compromittálva légy te . . . és ezerszer te . . . kiről meg van írva: hogy piros Pünkösöd reggelén az esthajnal-csillag thrónörökösének bölcsőringatójátul canbidáltaték.

Forró könyveimtől át és átszappanozott levelemet tehát hű emberem stafétazza égi szellemed földi garderóbjaához.

Megne botránkozzál e nemes eurier furcsa atmosphaeráján, oh tulvilági étvágyam gyenge kártifilójája! . . mert bizony az ő fenséges arcuzatán a hűség és pálinka testvérileg füstölög.

Különben e levélliferansi állatot méltó kezelésére, tetőtől talpig nyöstény majommá pingáltatám.

Nagy bátyád Rindvich Gugull csak így nem ismerhet reá, s így kölcsönös simogatástok közben megtörténend minek megtörténnie kell . . . t. i. leveleid deportatiója.

Örülésg imádnálak, hogy ha a conversatio scenái alatt, kúrasir frakjának hátulsó magazinjába becsusztatni méltóztatnál némi maradványok Zúspeist az öregjéből, . . mert tisztelve szerettem ugyan udvarom embereit, hanem evésre mire nem szoktam rákapadni.

Isten veled! még pedig az én istenem, . . . hiszen te legjobban tudod mellyik.

Öleljenek helyettem római álmaid legesegédesbjei.

Színházak.

Nemzeti. A napokban egy követtel beszélgeténk, ki Bécsből jött, s lelkesedve beszélt, milly takaros és izletes forradalmi darabokat élvezhet a bécsi közönség, míg nemzeti színházunkban csupa ócskaságokkal gyilkolják a publicumot. Ha már dráma írónk annyira ügyetlenek és terméketlenek, hogy újabb időben midőn censura nincs, épen semmit sem képesek felmutatni, legalább jó fordításokról kellene az igazgatóságnak gondolkodni.

Aug. 2-án a T r o p e z i ú r n ö t adták, és tetszett. Lendvay Márton a szó legszorosabb értelmében remekelt.

Különben annyit is elkelletik ismernünk, hogy a közönség épenségesen sincs színházi előadásokra kedélyezve. Még operáink is üresebbek, mint rendesen lenni szoktak.

N é m e t s z i n h á z. Rappo Budáról átjövén a német színházi comitével szerződött, s csaknem minden másodnap felmutatja ügyes test és erő fejlődéseit. Említést érdemelnek azonban különösen Tableaux-jai, mellyek jelesebb régi csatákat, és harci jeleneteket, vagy más kalandos rabló megrohanásokat ábrázolnak. E mezőn ügyességük elvitázhatlan.

A b u d a i a r e n a a nemesebb élveknél nyitá meg kapuit, kedvesebb vigjátékok, s ismeretes operák adásával kötelezi le magának a pest-budai közönség solidabb részecskéjét.

A p e s t i a r e n a megtartotta előbbi színezetét. Hiába keresne itt az ember valami nemesbet, rakásra halmozva adja a frivol, és botrányteltjes bohózatokat; tökéletesen azon hiszemben él, hogy a homoktorlaszok comédiájába solidabb ember nem is jár, vagy ha egy kettő járna is, azon egy kettőért rossz gazdálkodás volna, a több százakra menő negyedik osztálybelieket finomabb darabok előadásával elriasztani. — A pórleányka jobban szereti a tulipánt, mint a Hortensziát.

Apró hírek.

Ma reggel a duna partján egy ily s egy oláh zászló tüzeték ki; csakhamar megbotránkolt a látványon a közönség; Kossuth szemes és előrelátó ministerünk pedig azonnal üzent a rendőrfőnökhöz, ki a zászlókat csakhamar el is koboztatta.

— Szent Endrén kisszerű cravall történt a ráczok megtámadták a békésszellemű tóthfalusi magyarokat, és kettőt megsebesítének. (Ez a faj csakugyan erőszakkal oda törekszik, hogy total kiirtassék.)

— Több bécsi nemzetörököt láttunk e napokban utcáinkon, mind annyian mysticus képpel beszélgetének a Bécsben aug. 6-án leendő demonstratoról. Adja az igazságos ég, hogy a népek győzedelmeskednek, s a gyilkosok elvesznek.

— A magyar tábor Szeged alatt tétlenül vesztgel. Szélsend van. E nyugalom nagy vihar előjelül tekinthető.

— Az olaszok az osztrákok által keményen megverettek. Az olaszok a vágást visszaadandók a herceg Lichtenstein brigadját széjjelszórták, s csaknem semmivé tették.

— Ide s tova egész Europa fegyverben áll. Közeledik a migratio gentium. Furcsa volna ha bennünket ősi földeinkre Ázsiába szorítanának. Barbarabb szomszédaink ott sem találkozhatnak.

— Mármarosmegye indítványozni akarja, hogy a táblabírák örök időkre cassáltassanak. Aláírjuk!

— A forradalom alatt semminek sem szállott annyira alá az ára, mint az emberéletének, a bécsi proletariatus fejenként 10 pengő krajczárjával meg az olasz vágószékére.

— Bethlen Miklós barátunk szinte elment önkényteseinkkel a szegedi táborba. Bárha hazájáért ment küzdeni, mégis mi őt szívünkben sajnáljuk.

Kilian és társa,

könyvkereskedésében Pesten, a váczi utcában Parkfrieder házában, — s általa minden hiteles könyvárosnál kapható:

E l l e n ö r.

Politikai zsebkönyv,

a pesti ellenzéki Kör megbízásából szerkeszté

B a j z a.

nagy 8-rét 587 oldal, füzve 3 f. 40 kr. pp.

Egyes szám ára 4 kr. pengő